

«In the 60s, there was a sort of innocence in the air. People truly believed they could change society. So many people were against materialism and people felt they wanted to share what they had so everyone would have enough. The pacifists actually thought that if they refused to fight, the entire world would be convinced to lay down their arms and bring about an end to war. And the music! Even young people today still listen to it. They admit that there hasn't been anything since. And new forms of verse were read aloud in cafes and accepted with an open mind. Anything innovative and daring was embraced in the art world.» (New Trends, Burlington)

«Είχες την εντύπωση ότι τα πάντα είναι δυνατά, ότι τα πάντα μπορούν να ειπωθούν. Το '60 εγώ ήμουν 15 ετών και αναρωτιόμουν «γιατί το τραγούδι να λέει μόνο ερωτικά θέματα, δεν μπορεί να φιλοσοφεί; Δεν μπορεί να στοχάζεται; Να μιλάει για την πολιτική ή για την ύπαρξη;». Προσπάθησα να κάνω τέτοια τραγούδια και από την αποδοχή που είχαν, συμπεράνα ότι κάτι παρόμοιο σκεφτόντουσαν και οι άλλοι. Το ενδιαφέρον είναι ότι το ίδιο συνέβαινε διεθνώς. Είναι αξιοσημείωτο ότι πολύ πριν γίνει το «Berkley» ή ο «Μάης του 1968», στην Ελλάδα υπήρχε το 1-1-4. Ξεκινάει το 1963 ως μια σειρά από φοιτητικά αιτήματα, για το πάσο στα λεωφορεία ή για βελτιώσεις στη φοιτητική εστία, αλλά πολύ γρήγορα περνάει σε ένα αίτημα αλλαγής του παντός - πριν κλείσει χρόνος οι διαδηλώσεις ζητούσαν 15% για την Παιδεία, δημοκρατία, τήρηση του συντάγματος. Το τραγούδι που ήταν της μόδας τότε στο εξωτερικό ήταν το τραγούδι διαμαρτυρίας». Διονύσης Σαββόπουλος, πηγή: www.lifo.gr

Υπεύθυνη Καθηγήτρια : Σταυρούλα Αλεξάκη ΠΕ06

Μουσικό Σχολείο Αγρινίου
Η «Ποίηση» της Δεκαετίας του '60
Ερευνητική Εργασία Α Λυκείου
2015 - 2016
Τρίτη 10 Μαΐου 2016

Η δεκαετία του '60 έχει να επιδείξει μια μεγάλη και ποικίλη παραγωγή: Άνθιση της τέχνης και της λογοτεχνίας, πολιτικά και φιλοσοφικά κινήματα, αλλαγές στις κοινωνικές δομές, στις στάσεις και στις συμπεριφορές. Ήταν η εποχή που τα πάντα έμοιαζαν δυνατά, η εποχή που ο κόσμος έμοιαζε να ξεκινούσε από την αρχή, η εποχή της αθωότητας και της

ελπίδας για έναν καλύτερο κόσμο. Η εποχή που ο άνθρωπος πίστεψε στον άνθρωπο και στην ανθρωπιά του, στη δύναμή του να αλλάξει τον κόσμο, και κοίταξε το μέλλον με αισιοδοξία και την εμπιστοσύνη μικρού παιδιού, αγνοώντας τις δύσκολες συνθήκες. Αυτή η ελπίδα, αυτή η σιγουριά, αυτή η μαχητικότητα καταγράφηκαν στην «Ποίηση» της εποχής και σάρωσαν απ' άκρη σ' άκρη τον πλανήτη επηρεάζοντας με τη δυναμική τους και τις επόμενες γενιές.

- 1) I'd love to change the world *Ten Years After*
Independent
- 2) Eleanor Rigby *The Beatles*
Solosei
- 3) Yesterday *The Beatles*
Revolution
- 4) Let it be *The Beatles*
Revolution
- 5) Reflections of my life *Marmalade*
Revolution
- 6) For what it's worth *Buffalo Springfield*
Independent
- 7) Blowin' in the wind *Bob Dylan*
Independent
- 8) Paint It Black *The Rolling Stones*
Solosei

Ακάρεα (βίντεο)

Γιούλη Αγγελή
Κωνσταντίνα Γκόλφη
Ευρώπη Ζουλούμη

Independent

Βίκυ Σαφκάκη : φωνή
Δανάη Σταμούλη : κιθάρα
Γιάννης Τσιάμης : κρουστά
Θανάσης Φέγγας : πλήκτρα
Εύα Χασάπη : φωνή

Revolution

Άννα Μαρία Γαλαζούλα : πιάνο
Ρεβέκκα Κανή : φωνή
Φιόνα Κανή : φωνή, κιθάρα
Κώστας Χρόνης : μπάσο

Solosei

Ερμιόνη Μπάδα : φωνή
Χρήστος Μωσαϊδης : παραγωγή βίντεο, ήχος
Αλέξης Παπαθανασίου : κιθάρα
Άρης Πολονύφης : πιάνο, ήχος
Κωνσταντίνα Ρεπάνη : σαξόφωνο
Ευαγγελία Ρήγα : φωνή